

Ő a mi Jézusunk!

Uram!

Oly boldog vagyok, hogy megviselt, szegényes ruhádat,
Most itt, megtapinthatom.

Arcodat keresem a kemény padon, de a durva szövet eltakarja isteni vonásod.

Számomra az a legfontosabb, hogy ma itt rád találtam!

Hajléktalanként érkeztél hozzám, ez a legmeghatóbb pillanatom.

Szinte beleborzadok!

Selymes királyi ruhádnak nyoma sincsen,

Durva szövésű, rojtos és foltos.

Uram!

Te azt gondoltad, hogy a velem való találkozásnak ez a legmegfelelőbb módja?

Rád bízom.

Maroknyi magyar nép, epedve várunk téged nap, mint nap,

S csendes imába foglaljuk gondjainkat, bajainkat.

Jó hogy itt vagy!

Szükség van rád!

Szükség van a fényedre, a létedre.

Küldj számunkra világosságot!

Egyre nyugtalanok az éjszakáink, bánat kínozza lelkünket,

Mert még friss bennünk a Te szenvedésed, a keresztre feszítésed.

Látványod számomra így rongyokban is csoda!

S ha már köztünk vagy Uram, add át a jó embereknek magad.

Maradj itt velünk, fogd meg a kezünk, s mi egyre jobban hiszünk és szeretünk.

Veszprém fő utcája legyen az egyik pihenő helyed s a királyi palota, a
lakhelyed.

Van templomunk, palotánk, erős kősziklánk,

S csendesen csörgedező patakunk, a vár alján.

Mindenünk van Uram, ami számodra is méltó lehet!

S te, mint hajléktalan koldus költözz be hozzánk, házainkba, s a szíveinkbe.

Hiszen tudod Uram, mindnyájan belőled táplálkozunk!